

יוסף זוסף זוסדל ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "הסדרי זוסף זרחל" [בהשתתפות כולל "חוני המעל"ן]
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מר חשון התשע"ז

מתפללים

שבת כז' חשון ה-תשפ"ד
פרשה: חיי שרה
הפטרה: והמלך דוד
שבת מברכה
ראש חודש סדרו ביום
שלישי המולד יום שני
בשעה: 17:17 - 2 חלקים

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:17

תולדות	חיי שרה
5:08	5:00 עמוד השחר:
5:15	5:07 זמן טלית:
6:10	6:07 זריחה:
11:25	11:24 חצות:
11:51	11:50 מנחה גדולה:
16:39	16:43 שקיעה:

איגור ליל

"אשתו כגופו"
הצדיק הירושלמי רבי אריה לוי ממש את האמרה "אשתו כגופו". כשבא פעם עם רעייתו, שסבלה מכאבים ברגלה, לביקור אצל הרופא, אמר לרופא: "רגלה של אשתי כואבת לנו..."

העלון לפרסות
מנשה בר דוד ובריה
מרת אחותי דינה בת רחל
ולע"ג חמי' ר' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

"השם חברון"

את העובדה שתוכן פנימי עמוק גנוז בשמות בני האדם, ראינו בפרשיות נה, לך-לך וכו'. בפרשת בראשית ראינו שהדבר נכון אף לגבי בעלי חיים. השבת נראה שאף בשמות מקומות השם הוא ביטוי היצוני למהות, ונעסוק במובן השם "חברון". חברון לשון חבר, לשון חבורה, לשון חיבור.

החבר הוא אברהם, החבורה היא חבורת 4 הווגות, והחיבור אותו חיבור שאנו צריכים לקשור עם הערכים שנשמנו שם במערה. אם רוח האדם היתה ארעית כגופו, אזי מה שייך להתחבר לדבר שכלה ואיננו, אך מכיון שהנפש היא נצחית, ואנו שואפים להתחבר לערכים הנעלים שהנחיל לנו אבותינו ואמותינו, לכן אנו קוברים את הגוף באדמה, מציינים במצבה, ובמקום זה מתחברים אל מורשת העבר. הדבר נכון לגבי המשפחה הפרטית, שב"יום השנה" מתקבצים כל הבנים והבנות מארבע כנפות הארץ אל הארבע אמות של ראש המשפחה המנוח, ושם מקבלים עליהם ללכת בדרכיו, ולהמשיך במורשתו וכו'.

הדבר בולט יותר במישור הכלל לאומי, נקודת החיבור של עם הנצח למורשת דורות העבר היא במקום קבורת האבות, ולכן נאה ויאה למקום זה להיקרא "חברון" מקום של חיבור של חברון לאותו החבר ולאותו החבורה. ובעצם - כל מהותו של המקום הוא אומרת חיבורים. שם התחבר לראשונה עם ישראל לארץ ישראל באופן שאומות העולם אינן יכולות לערער על כך, כיצד? בחברון קנה היהודי הראשון את הארבע אמות הראשונות בארץ ישראל, בכסף מלא. לפני היציאה של עם ישראל לגלות הראשונה למצרים, צריך חלוץ הגולים - הוא יוסף הצדיק - להתחבר למקורות, ולכן מתחילה הגלות מחברון: "וישלחהו מעמק חברון". וכאשר חוזרים מגלות זו לארץ ישראל מתחבר חלוץ השבים בחברון, שנאמר: "ויעלו בגגב ויבא ער חברון". (וכתוב ביוזרה: "כלב", האירה בו רוח חכמה, ובא לחברון להתחבר באבות").

אף דוד המלך מייסד מלכות ישראל הנצחית, לא קבל מלכותו אלא עד שהתחבר לאבות במקום החיבור הלאומי: בחברון. כל עבודות ביהמ"ק בכל יום, היו מושתתות על החיבור לאבות, שהרי כך פתחו את עבודת היום: "אמר להם המונהג: בואו וראו אם הגיע זמן השחיטה... עד שהוא בחברון". מקום כזה שמחוזה צומת חיבורים עם האבות האומה וערכיה, השם המתאים לו ביותר - חברון. ונבין: הרוצה להתקשר לאבות האומה ולמורשתה, מתקשר בדיעותיו, בנפשו ובגופו לחברון. אולם אותם אלו המתחשקים לעברם, ליהדותם ולתורתם הם אלו ההופכים את חברון לחיורון. במקום חיבור וחוסן נפשי יש להם חיורון בערכים המתבטא בעיוורון במדיניות.

העלון לע"ג
מרת אמי רחל סויסה בת א'זיה ז"ל
שנלב"ע כז' חשון

היות ושמעון הקמצן לא רצה להנות בעולם הזה ממצותיו שעשה בקצה חודו של קוץ לכן עשה אותם בסתר כדי שגם הפירות וגם הקרן תשארנה בשלמותם לעולה"ב, וכששמע אחד הדיינים שהוא בעל התוספות יום טוב ז"ל, אמר להם אשרי חלקו של האדם הזה שזכה לכך אתם חשבתם לבזיון לקברו על יד הגדר והקב"ה נותן לו שכרו המלא בעולם הנצחי, לכן הנני מצוה ומבקשם לעת פקודתי וקברתם אותי על ידו כי חלקו גדול מאוד. ואחר פטירתו הרב בעל תוספות יום טוב ז"ל, ויקברוהו על יד שמעון הקמצן ז"ל. ובוזה הציל את הביזיון שחשבו קודם לכן וכל המבקר את קברו של הרב בעל התוספות יום טוב ז"ל, היה מבקר גם את קברו של שמעון הקמצן ז"ל ביחד. כמו המשל ששמעתי מפי חמי המנוח החכם יעקב יצחק דוויק ז"ל שהביאו מספר עוד יוסף חי מהגאון הגדול רבינו יוסף חיים זלה"ה, היה איש עני שהיה חי מיגיע כפיו יום ביומו, ובלכתו ברחוב פעם ראה איש עני וחולני והירקון על פניו נותן את סימניו יושב בפינה ובוכה ויגש מודעינו וישאלהו למה הוא בוכה? ויאמר לו זה עתה בא מהרופא והרופא אמר לו שמצבו לא משיב רצון, עליו לקנות תיכף ומיד רפואה פלוגית ולשתותה תיכף וזו היחידה שתציל אותו. אמנם היא יקרה ויגש אל בית המרקחת וישאל לרפואה הזו ואחרי הנחות וכו' אמרו לו שתעלה לו עשר לירות, והוא אין בידו רק שבע לירות ואין לו בשום מקום איך להשלים את עשר הלירות, תיכף חיתת בכיסו והוציא שלש לירות מודעינו ויאמר לו לך וקנה את רפואתך ותבריא בע"ה, ומודעינו עזב אותו והלך לדרכו ולא סיפר לשום אדם כי מה הם שלוש לירות שהוא תרם יחשבו בעיני האנשים, ופעם אחרת היה איש חולה אנוש והיו צריכים לעשות לו ניתוח והניתוח עולה מאתיים לירות והחולה אין לו אמצעים כדי לשלם לניתוח, ויודע לשני אנשים מכובדים את מצב החולה, ויתנדבו ללכת לאסוף לו את הסכום הדרוש כדי להצילו. וילכו ישר לעשיר נדיב אחד ויספרו לו את מטרת בואם ויגידו לו שדרושים מאתיים לירות בעד הניתוח, ויוציא להם את כל הכסף הדרוש וימסור להם ויאמר להם אל תטריחו את עצמכם להסתובב הנני מוכן אני לתת הסכום מקופת המעשר שלי ויודו לו מאוד וכל העיר שמעה על אודות העשיר והמעשה שעשה ויהללוהו, אחרי כמה זמן העשיר חלם חלום שעומד לפני מלאך בשערי גן עדן והמלאך לפניו ספר מוזהב גדול וישאל מה הוא הספר הזה? ויאמר לו המלאך פה רשומים כל אלו שעשו גמילות חסד והצילו נפשות מישראל בכסף ויאמר לו תראה אם שמי גם רשום פה? היות ואני באה פעם אחת לידי מצוה כזו ועשיתיה, ופתח את הספר והוא מחפש וירא העשיר שבשורה ראשונה באותיות בולטות שם איש פשוט מעירו שהיכירו רשום שם, ולמטה היה רשום הוא ויתפלא העשיר ויאמר את האיש הזה אני מכיר והוא איש עני מה המצוה שהוא עשה שרשמו אותו בשורה עליונה? ויספר לו המלאך על שלש לירות שתנם ובוזה הציל את האיש החולה. היות והחולה היה מסוכן מאוד לולא שתה אותה רפואה, מפני שחוליו היה פנימי ולא היה כל כך מורגש ובוזה הציל נפש מישראל, ויאמר לו טוב אבל אני תרמתי מאתיים לירות שזה פי כמה מאותו האיש, וגם בכספי הצלתי נפש מישראל. אמר לו נכון הדבר אתה מה שתרמת כל העיר ידעה על תרומתך ויהללוך וגם אתה נהנתה ממעשיך ובוזה הקטנת את פירות מצותך, ושנית אתה נתת חלק קטן מאוד מרכושך בעד הניתוח אבל האיש ההוא, זה היה כל רכושו ולא התפאר על מצותו ולא הללוהו על זה. וזה נשאר בסתר על כן פרותיו מרובים משלך, למדנו מהמעשה הגדול והנורא הזה כמה גדולה מעלת מצוה מתן בסתר כמו שכתוב מתן בסתר יכפה אף שהמצוה נשארת בשלמותה השם יזכנו תמיד למצות ולמעשים טובים אמן כן יהי רצון.

העלון לפרסות והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "איגור ליל" פתוח בימים: א - ה ...פלא... 052-5079555

לוח שנה
לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.
כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח.
הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

החלקות והחוקים

דיני שותפות עם גוי או יהודי מחלל שבת בעסק
 העובד בשבת
 ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

התנו ביניהם כראוי ואח"כ הסכימו לחלוק בשה

ואפילו אם אחר שהתנו ביניהם כראוי, ובאו לחלק הרווחים ביניהם, עשו חשבון כמה היה הרווח של הגוי ביום השבת וכנגד זה כמה היה הרווח של היהודי ביום חול שכנגדו, ונוכחו לדעת שהרווח הגוי יותר, והסכים הגוי להשלים חלקו של היהודי באופן שיחלקו הרווחים ביניהם שוה בשוה, יש להקל, מפני שאף בזה יש לומר שהסכים הגוי ונתרצה לוותר על חלקו שהרווח יותר בעבודת יום השבת, ונחשב הדבר כמו שנותן הגוי מתנה ליהודי.

ומכל מקום היינו דוקא כשבשעה שעשו השותפות ביניהם התנו ביניהם כראוי שיהיו הרווחים עבור עבודת יום השבת לגוי, וכנגד זה יעבוד היהודי יום אחד מימות החול ויטול הרווחים לעצמו, אבל אם התנו ביניהם מתחלה שיעבוד הגוי בשבת והיהודי יעבוד כנגד זה יום אחד מימות החול ולאחר מכן יחלקו הרווחים בשוה, אין זה מועיל כלל, ויש לאסור בזה לכל הדעות, שהרי מתחלה לא נעשה התנאי כראוי.

תקנה לשותפים שלא התנו מתחלה

יג. יהודי שעשה שותפות בעסק מסויים עם גוי, ולא התנו ביניהם בשעת תחלת השותפות לענין עבודת הגוי בשבת כנ"ל, אם היה הדבר בקרקע, יכולים לתקן הדבר על ידי שיבטלו את קניית הקרקע לגמרי, באופן שיחזיר להם המוכר את הכסף ששילמו עבור רכישת הקרקע, או שימכרו את הקרקע לאיש אחר, ולאחר מכן יחזרו ויקנו הקרקע בשותפות, ובשעת הקניה יעשו ביניהם גם את התנאי הנ"ל לענין שבת.

ואם היו היהודי והגוי שותפים בחנות, ולא התנו ביניהם בשעת תחלת השותפות כנ"ל, יכולים לתקן הדבר על ידי שיחזרו כל אחד ויטול חלקו בשותפות, ויבטלו לגמרי כל השותפות שהיתה ביניהם, ולאחר מכן יחזרו ויעשו השותפות ביניהם, ובשעה שמסכימים על תנאי השותפות יעשו ביניהם גם את התנאי הנ"ל לענין שבת.

וכן אם קיבלו קרקע לעשות בה מלאכה בשותפות, יבטלו לגמרי כל השותפות, וימחלו זה לזה על התנאים שהתנו ביניהם, ולאחר מכן יחזרו ויעשו השותפות ביניהם עם התנאי הנ"ל לענין שבת.

האביון ואינו נותן לו כלום אינו מתברך בשש ברכות אלו, על כן חסרה וא"ו דעפרן כי מצד שהיה רע עין חסרו ממנו ששה ברכות אלו. ועוד רע עין עולה למספר ארבע מאות וכן מצינו בארבעה מקומות. א. בעפרון שהיה רע עין לקח ארבע מאות שקל כסף. ב. אצל אחי יוסף שהיתה עינם רעה באחיהם יוסף הצדיק ונתקנאו בו עבור כתונת הפסים שעליו, על כן נתגלגל הדבר וירדו למצרים והיו ארבע מאות שנה בגירות ועיניו ועבודתו. ג. אצל עשו שרעה עניו באחיו יעקב על הברכות אשר ברכו אביו בא עשיו וארבע מאות איש עימו. ד. נבל הכרמלי היה איש כילי ורע עין על כן בא עליו דוד עם ארבע מאות איש לשלם לו כמדתו.

"ואברהם זקן בא בימים"

כל הימים מזמן שנברא האדם ובא לעולם הזה, עומדים בקיומם ומזהירים לאדם בכל יום שיתנהג בדרך התורה. וכשבא היום ומזהירו והאדם עושה באותו יום עבירה כלפי אדונו, עולה יום זה בבושה ועומד לבדו בחוץ עד שהאדם עושה תשובה. אם זכה - שב היום למקומו. וכשנפקדים כל הימים שלו אותם הימים שחטא בהם ולא עשה תשובה חסרים הם. אוי לו לאדם שהחסיר ימיו לפני המלך הקדוש, ולא השאיר למעלה למעלה ימים שיתעטר בהם בעוה"ב. בוא וראה אברהם שנהג בצידקות כל ימיו עליו הכתוב אומר "בא בימים" משום שזכה כשנסתלק מהעולם הזה

"זה ברך את אברהם בכל"

תנו רבנן אברהם אבינו הטעימו הקב"ה מעין עולם הבא ולא שלט בו יצר הרע ומלאך המוות ורמה ותולעה דכתיב וה' ברך את אברהם בכל כלומר לא חסר שום טובה וגם מטובת העולם הבא, ומבואר שגם לא שלט בו יצר הרע ולא מלאך המוות אלא על פי ה' בשיבה טובה.

"אזוזתיו, את היי לאלפי רבבה"

רבינו ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל: עמד על המילה "את", שנראית כמיותרת. והסביר: אין לשער ולתאר את שנאת הרשע לצדיק, ואת צרות העין של הרע ומשטמתו לטוב. אפילו אם המדובר בבנו ובבתו! לכן, אמרו לה לכן ואמו: את הולכת להינשא ליצחק, לדבוק בזרעו של אברהם הצדיק - הלואי ולא יהיו לו ילדים, הלואי וימות עירי, חלילה, ויאבד נצר הצדיקים מן העולם! אבל מה, הרי הקב"ה כבר הבטיח לאברהם אבינו כי ביצחק יקרא לו זרע, וזרעו יהיה מלא הגויים. אז אם בין כך ובין כך יהיו לו ילדים, לפחות שהם יוולדו ממך ולא מאישה אחרת. אם בלאו הכי יהיו אלפי רבבה, תהיי את אמם.

זוהי טובתם של רשעים, וכזו היא ברכתם...

"נשיא אלוקים אתה בתוכנו"

פירש הרב "צוף דבש" זצ"ל: יש רבים המשתררים על הציבור, ומתמנים ראשים ונשיאים עליהם. אבל הגדלות האמיתית היא, כאשר הכפופים לו מעריצים אותו בליבם, בתוכם!

וזוהו שנאמר: "נשיא אלוקים אתה-בתוכנו", בליבנו פנימה!

"יהיו זיי שרה מאה שנה..."

כי תשעים שנה היתה בלא בנים ומי שאין לו בנים חשוב כמת. וחשוב מתשעים שנה עד סוף ימיה שהיו קב"ז יעלו ל"ז כמנין "ויהיו".

"וישקול אברהם לערפן את הכסף"

עפרון חסר וא", כתב בעל הטורים עפרן עולה למספר רע עין, וטעמו של דבר לפי שאמרו רז"ל כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, וכל מי שרעה עינו באחיו

חיי חסידים

ייתן וייתנו אחרים

כאשר רבי יחזקאל לנדא, בעל 'נודע ביהודה', היה צעיר לימים, באו אליו שני רבנים נודעים, שיצאו לגיטת כספים לפרויקט-שבויים. הוא שאלם מהו הסכום הדרוש להם, והם השיבו: "שלוש-מאות ארומים" הלך הגאון לחדרו וחדר בשבירו מאתיים ותשעים ארומים. "זו נדבת ליבי, ואת השאר ודאי תאספו בעיר", אמר.

תמהו הרבנים: "אם נתת מאתיים ותשעים, תן עוד קשרה ארומים ותהיה כל המצווה קרויה על שמך!"

אמר להם: "האם נעלמה מעיניכם משנה מפורשת? - 'הרוצה שיתן ולא ייתנו אחרים, עינו רעה בשל אחרים'..."